Ч. 168. Неділя 27 липня (9 серпня) 1903. Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Македоньскі скандали. — До характеристики нового папи. — Австрийске ексклюзіве при виборі папи. — Сербія а Румунія. — Як поборюють Турки ворохобню в Македонії. — Хіньскі „боксери" рушають ся знову.)

В слідчій комісиї парляментарній заявив вчера аґент Марморштайн, що Дінеш предкладав єму, щоби він цілий ряд послів відвів від обструкциї, між иншими Нессі'го і Лендеся. Сьвідок сей видів у Дінеша дуже богато гроший і приніс єму вексель Нессі'го на 800 корон. — Проводирі социяльних демократів Ґольдман, Бонаний і Ґросман зізнали, що ґр. Сапарі вів з ними переговори через якогось Селеша. Они набрали були того переконаня, що переговори ведуть ся в імени правительства. — Сьвідок Евг. Геґеі зізнав, що ґр. Сапарі поручив єму їхати з Дінешом. Виїзд Дінеша мав недопустити до скандалів. Геґеі мав гроші для Дінеша. Зразу мав він дати Дінешови лиш 50.000 корон, але коли побачив, що Дінеш хоче платити жінці лиш 50 корон, він половину сховав для жінки. В Берлині грозив єму Дінеш, що застрілить єго, скоро він не дасть єму гроший.

Коротку але важну характеристику політичного становища папи подав кард. Копп. Берлиньский репрезентант Ню-Йоркскої ґазетти державної і Chicago-Daily-News» віднїс ся телеґрафічно з просьбою, щоби той сказав єму, яке може бути успособлене нового папи супроти Німеччини і Італії, судячи по єго дотеперішнім становищи. Кард. Копп відповів з Риму: Супроти Німеччини дружний і мирний; супроти Італії в резерві, обережний, не дразнячий.

Цікаву вість подають тепер італіяньскі, французскі і німецкі ґазети з послїдного конкляве і она була би вельми характеристична, скоро би лиш була правдива. Виходило би з неї, що Цїсар австрийский Є. В. Франц Йосиф скористав із свого права ексклюзіве і ужив єго против кардинала Рамполлї. Після італіяньских ґазет мав в неділю перед вибором віденьский кардинал Ґруша, після Figar-а краківский кардинал Пузина, зажадати слова і подав до відомости, що австро-угорске правительство поручило єму зголосити ексклюзіве против кард. Рамполлї. Рамполля поблїд, встав і заявив, що він ділав завсїгди лиш в інтересї Церкви і не заслужив собі на ніяке недовірє. Притім запротестував він против того, щоби сьвітскі власти мішали ся до справ сьв. колеґії. Кард. Орелія запротестував також. Рамполля заявив тоді зараз, що він зрікає ся кандидатури і просив своїх прихильників, щоби они віддали свої голоси на Сарта. Figaro додає, що протест Австриї наступив в інтересї Німеччини. — Після иньших ґазет мав кард. Ґруша зложити особисте вето (себто в імени Цїсаря Франц Йосифа) против вибору кард. Рамполлї, а Рамполля, котрий тоді мав 30—35 голосів за собою, відповів на питане Орелїї, що зрікає ся кандидатури. З Риму доносять до Voss. Ztg., що австрийске вето против кардинала Рамполлї наступило не так ізза єго політики, як ізза єго безвзглядного опору против гостини Цїсаря Франц Йосифа в Римі, через що наробив Цїсареви особисто великої неприятности і клопоту.

„Patria" пише в сій справі: Треба бути вдячним Цїсареви, що не допустив до вибору чоловіка, котрий був завсїгди непримиримим супротив Італії і в дипльоматичній дорозї робив їй завсїгди трудности у всїх европейских народів. Tribuna довідує ся, що австрийский посол ще перед конкляве повідомив австрийских кардиналів о тім, що єго правительство противить ся виборови Рамполлї та додав, що й німецкі кардинали будуть стояти на тім становищи. Потверджує ся також, що німецкий кардинал Копп причинив ся рішучо до вибору Сарта.

З того, що доносить Tribuna, виходило би, що против кардинала Рамполлї виступили однодушно австрийскі і німецкі кардинали, а коли так дійстно було, чого бодай доси ніхто не заперечує, то в тім ексклюзіве містилось би й не аби яке важне значінє політичне. Кард.

---

40)

РУСЯВЕ ВОЛОСЄ.

(*З англійского* — **А. Серджента**).

(Дальше).

На вандрівці! Дорога з Льондона до Вічфорд і Гексем довга і томляча, особливо для женщини слабого здоровля, що не була вправна в ходженю, котру мучила смертельна тревога о тих, котрих она любила і все відживаюча туга незаспокоєного серця.

Она була ще молода, але єї лице вказувало так недвозначно сліди журби і терпіня, що виглядала о много старша, як єї літа. Єї волосє було колись русяве, але єго блеск померк, бо оно почало вже сивіти і богато срібних ниток появило ся в нїм. Очи — пречудні, ясні Джессиннї очи — гляділи утомлено і лиш рідко підводили ся до гори; повіки були зачервенені, а довкола очий потворили ся чорні обвідки. Мала на собі грубу, дуже звичайно мальовану спідницю, шаль якоїсь споловілої сїрої краски і соломяний капелюх з широкими крисами, що закривали єї лице перед очами цікавих. В руці мала малий, в хустину завязаний клунок.

Мала дуже мало гроший, коли вийшла з Льондона і давно, заки ще дійшла до Вічфорд, вичерпав ся єї запас. Єї вандрівка займила більше часу, як надіяла ся, але она була слабша, як гадала.

Дійшла до Вічфорду, куди вела дорога до Гексем, одного сонїшного лїтного вечера. Була утомлена і ослаблена і не мала вже ні шелюга. Сіла на зелену мураву під самим селом і дивила ся на комин великого дому перед собою, що, як она знала, належав до єї мужа. Она ніколи не переступить порога того богатого дому! Але якже дивно зробилось їй — слабий, сумний усьміх появив ся на єї устах — жінка богатого властителя замку сидить голодна при дорозї, без крейцаря в кишени, аби хоч кусник хлїба купити.

Она сиділа під самими штахетами якогось хорошого огородця і з малого домку вийшло кілька жінок та розмавляючи, задержали ся коло воріт. Джессі укрила лице в долонях і оперла лікті на колїнах. Она не замітила, що жінки перестали говорити і від часу до часу цікаво їй приглядали ся. Але они побачили, що она чужа — може яка волоцюга — і стали дальше говорити, не звертаючи більше уваги на неї.

Нараз роздав ся тупіт кіньских копит і жінки наближили ся ще більше до штахетів, так близько, що Джессі чула кожде їх слово, що они говорили, хоч спершу майже не прислухувала ся.

— Ось їдуть! Панна Льорімер стає справді з кождим днем красшою.

Джессі поглянула в гору. Побачила пречудну дівчину в одежи амазонки на хорошім ясносивім кони і хорошого молодого чоловіка побіч неї на баскім булані. Дівчина відозвала ся до жінки при воротах мягким, чистим голосом:

— Не знаєте, чи пан Оствальд дома?

— Ні, нема прошу панни, бо я бачила єго нині рано, як ішов на двірець і чула, що поверне поїздом о осьмій годині вечером.

— Видиш, Том — сказала молода дівчина скоро — я казала тобі, що єго нема.

Молодий єї товариш був трохи невдоволений і сказав коротко:

— Дякуємо вам, пані Пек. Ми хотіли єго відвідати — тілько всего.

— Подивись но ти на ту жінку — сказала пані Пек — коли тамті від'їхали — она зімлїла, чи що! Боже, що їй такого?

Она кинула ся до воріт, отворила їх і вибігла на дорогу. Жінка, що сиділа при дорозї, склонила ся, немов би не могла о власних силах удержати ся. Коли пані Пек відсунула з єї голови ширококрисий капелюх, побачила, що лице незнакомої було як стїна блїде і що єї повіки замкнули ся.

— Подай води, Бетсі — крикнула пані Пек.

Бетсі принесла води і пані Пек з незвичайною осторожностию скропила нею чоло і уста зімлївшої.

Рамполлю уважано завсїгди не лиш за рішучого і непримиримого противника Італії, але й за великого прихильника союза Франції з Росиєю, а особливо за приятеля Росиї. Таким Папою не міг бути вибраний такий кардинал, котрий станув би був в рішучій суперечности до тридержавного союза.

До Polit. Corr. доносять: Румуньский посол Едґар Маврокордато вручив на торжественній авдиенції дня 6 с. м. королеви Петрови своє нове увірительне письмо. Промови, які при сїй нагоді виголошено, були держані в теплім тонї. Посол заявив, що его король, поручив ему висказати особлившу симпатию для короля Петра і старати ся всїма силами о то, щоби межи Сербією а Румунією удержувати і розвивати як найлїпші віднесини. Король відповів в такім самім дусї.

В дуже оригінальний спосіб забрали ся Турки поборювати ворохобню в Македонії. Болгарске населене в Македонії стоїть ще більше під впливом ворохобників, як иньші християни, і мусить їм доставляти всілякої поживи. Отже щоби Болгари не помагали ворохобникам та не доносили їм поживи, то турецке правительство видало приказ, що кождий подорожний, котрий іде з села до села, хоч би й кількадесять миль далеко, не сьміє мати при собі більше хліба, як лиш на один день і на одну особу; в противнім случаю буде яко підозріний о то, що доносить „комітачам" (комітетовим) поживи, потягнений до одвічальности. Що чотири або пять днів мусять начальники громад перечисляти у кождого господаря его вівці і прочу худобу та дріб, щоби переконати ся, чи він чого не віддав ворохобникам. Коли якої штуки недостає, то господар мусить виказати ся безсумнївно, де він её подів. Що такий спосіб не причиняє ся до успокоєння краю, то о тім не треба й говорити.

З Парижа доносять, що в Хінї зачинають знову рушати ся т. зв. „боксери" або члени тайного товариства ворожого всїм чужинцям. Особливо численно виступають боксери у всхідній Монґолії, розходять ся по великих містах і всюди ширять свою науку. Они походять з образованих верств суспільности і проявляють велику ненависть до чужинців. Їх аґітация звертає ся особливо проти едикту цїсаря і цїсаревої, в котрім наказує ся, щоби Хінцї присвоювали собі чужу науку. Они домагають ся прогнаня місіонарів і християн, котрих уважають за предтечів нападу Европейців.

Новинки.

Львів дня 8 го серпня 1903.

— **Є. Е. п. Намістник** ґр. Андрей Потоцкий поверне з Відня до Львова завтра, в недїлю, дня 9 с. м. і буде того дня удїляти авдиенций о год. 12 в полудне.

— **Ц. к. краєва Рада шкільна** іменувала управителями 2-клясових шкіл: Кирила Ромаха в Саранчуках, Ігн. Котецкого в Зборовицях, Апол. Сташевского на передмістю „Поводова" в Самборі, Василя Піцика в Тисові, Петра Мрочковского в Косові, Григ. Флякевича в Бутинах. — Учительками 2-кл. шкіл: Людмилу Рожаньску в Гриневі, Ядв. Котецку в Зборовичах, Стан. Сїтецку в Родатичах, Лук. Рапапку в Гологорах, Мальв. Гумлївну в Хехлах, Олену Менціньску в Соколї, Стан. Манастерску в Боровій, Ольгу Ґоцку в Острові, Олену Григоряківну в Крамарівцї. Софію Клисовску в Воли висоцкій, Клем. Кабаровску в Котах. — Учителями і учительками 1-кл. шкіл: Ян. Вербицку в Луківци, Павл. Радецку в Варанові, Кар. Келерівну в Букавинї, Каз. Новотарского в Конюхах, Анну Левицку в Рогачинї селї, Ядв. Домарадзку в Гутиску, Анґ. Симівну в Кривім, Вол. Бережницкого в Нагуєвичах, Юлїю Кучерівну в Шнирові, Марию Ледвінївну в Кабарівцях, Катер. Ставурску в Річчичах, Івана Табачка в Лисих-ямах, Павл. Ганчичівну в Коростятинї, Марию Творовску в Волківцях, Адама Вільбурґа в Погірскій Воли, Йосифу Зюлкевичівну в Фитковї, Людв. Квапневску в Старім Бистрім І., Авг. Поломского в Лїсницї, Стеф. Креховецкого в Підберežу, Вол. Мацеха в Луцї, Мар. Залевску в Ясеніцях, Олену Гунчаківну в Розборі округлім, Ем. Калечиньску в Лентовім, Михайла Яхимовича в Завадцї риманівскій, Павл. Шмайковску в Петничанах, Петра Скаруха в Гвоздянцї, Елеон. Борковску в Камени на „Прусицї".

— **Торжественне богослужене** відправить ся з нагоди вибору Папи Пія Х. дня 9-го с. м. в недїлю в архикатедральній церкві сьв. Юра о годинї $9^1/_2$ перед полуднем. В часї богослуженя буде відсьпіваний гимн сьв. Амврозия „Тебе Бога хвалим". Митрополичий ординарият запрошує всїх вірних на то богослужене.

— **Іспитова комісия** для учителїв народних шкіл в Самборі повідомлює, що подання о припущене до кваліфікацийного іспиту в речинци вересневім треба вносити до комісиї за посередництвом своїх начальних властий до дня 25 серпня с. р. О дни, коли розпічне ся іспит, буде кождий інтересований повідомлений.

— **Зелїзничий шлях Львів-Самбір** вже готовий і в половинї сего місяця буде відданий до публичного ужитку. Тепер відбувають ся на тім шляху пробні їзди зелїзничої комісиї.

— **На дарунок для Миколи Лисенка** в 35-лїтний ювилей его композиторскої дїяльности прислано доси до „Київскої Старини" 2.356 рублїв 50 коп.

— **Огонь.** Дня 2 серпня с. р. вибух в Лошневі по полудни огонь, котрий в короткім часї знищив дванайцять загород. Загальна шкода виносить 12.440 корон, з тих 2200 корон було обезпечених. Огонь вибух в наслїдок неосторожности дїтий Винкентия Лащиньского, котрі бавили ся сїрниками.

— **В ткацкій школї в Коросні** вписи вже відбувають ся. Курс в тій школї розпочинає ся дня 1 вересня.

— **Перегони для селян.** Комітет для хову коний ради краєвої культури в Чернівцях, устроює в дни преміювання коний в Радівцих, т. є. дня

— Так, тепер лїпше — відозвала ся відтак, коли Джессі отворила очи і пробувала піднести ся. — Не рушайте ся, бо инакше могло би вам знов зле зробити ся. Я заложилась би, що ви вже від давна в дорозї — докінчила, кинувши оком на подерті Джессині черевики.

— Я іду з Льондона — відповіла Джессі — я вже цїлий тиждень в дорозї.

— А далеко ще маєте іти? — спитала пані Пек цїкаво.

— Лише до Гексем. Там маю приятельку.

— О, я там знакома. А хто — ваша приятелька?

— Алїсия Дрю — відповіла Джессі. Она не виглядала на таку, що говорить неправду.

— Ах, панна Алїсия, в заведеню для сиріт пані ґрафинї. Ви може хочете відвідати яку дитину?

— Так — відповіла Джессі з трудом і её уста знов побілїли та она була би знов упала, коли би пані Пек не була вхопила её в свої сильні рамена.

Пані Пек могла лиш чогось догадувати ся, але мимо найстрожшої моральности не могла не оказати милосердія біднїй опущеній, що так богато — як було видко — мусїла витерпіти і коли огородник прийшов відтак на вечерю, довідав ся з зачудованем, що в малій комнатцї на піддашу, одинокій вільній в цїлім домі, поміщено якусь незнакому женщину і що его жена хоче задержати её кілька днів, аби відпочила, всьо одно, чи може їй заплатити за притулок чи нї.

Так лишила ся Джессі насамперед кілька днів, відтак тиждень, а вкінци цїлих десять днів. Пані Пек хотїла повідомити панну Алїсию о присутности её гостя, але не мала кого там післати, а сама не була дуже сильна в ногі. Найважнїйше-ж, що в короткім часї полюбила свого знакомого гостя і не хотїла допустити, аби Джессі відходила. Кілька днів Джессі й не годна була рушити ся. Була цїлком ослаблена, а навіть ледве могла приймати корм.

Коли почула себе трохи сильнїйшою, пробувала втягнути панюю Пек в розмову про пана её мужа.

— Чи пан Оствальд жонатий? — спитала.

— Нї — відповіла пані Пек сухо — але люди говорять, що щось такого було.

Джессі почала вірити, що то она стоїть на заваді Юриєвому щастю.

Она принесла ему ганьбу. Доки её житя, не міг він женщини, котру може й любив, увести у свій дім. Що она мала дїяти?

Она не мала нїякого означеного наміру, але её окружали дивні привиди. Она бачила лискучу водну площу Тамізи перед собою, від котрої відбивали ся побережа в темних зарисах і мости, котрих лїхтарні яснїли в филях і блищали як іскри в пітьмі Чому она так заєдно гадала про воду, не могла сказати. В снах её хоробливих і неспокійних ночий видавалось їй, немов би она потапала з зітхненем полекші і приємности в якій холодній рiцї або ставі. Ах, колиб она там на віки могла лежати і нїколи не пробудила ся!

Вкінци не мала на стілько сили, аби встати з ліжка і вийти знов на сьвіжий воздух. Тоді сказала пани Пек, що гадає іти до Гексем.

— До панни Алїсиї? Добре. Але ви вернете нинї вечером?

— Так, дякую за гостину і надію ся — що пізнїйше — тоді може буду могла — вам — відплатити ся —

— Лишіть ся — сказала пані Пек добродушно. — Не хочу нїчого від вас і я пересьвідчена — говорила поважним голосом — що ви свої гроші потребуєте для себе самої і для своїх.

Она окинула Джессине лице уважним поглядом, але оно не зраджувало їй нїчого. Джессі була блїда, поважна і розворушена і як панї Пек вже перше замітила, не радо звірювала ся.

Она вибрала ся в дорогу і не вернула перед одинайцятою в ночи. Як пані Пек вскорі замітила, вернула з порожними руками.

Прийшло друге пополудне і знов Джессі вийшла. Знов прийшла пізно вечером утомлена, обезсилена, без гроший. Огородничка почала дивувати ся, але все ще не говорила нїчого.

Третого вечера пійшла Джессі як звичайно. Але сим разом закинула пані Пек свою хустку на плечі і пійшла з нею.

Джессі ішла поволи — дуже поволи в напрямі до Гексем, а коли прийшла під заведене для сиріт, сховала ся в корчах, аж почало смеркати. Тоді висунула ся, увійшла до малого огородця за домом, уклякла перед одним вікном і так стояла там на вколїшках непорушно.

Що она там бачила? Пані Пек підійшла так близько і тихо, що нїхто не чув, а крізь щілину в заслонї побачила дуже хороший образець. Троє малих дїтий розбирано і кладено до ліжка. Они насамперед уклякли і молили ся з Алїсиєю. Джессі приглядалась їм, здержуючи віддих.

Нараз роздали ся кроки на стежцї і якийсь мужеский голос спитав её остро:

— Хто ви? Що ви тут робите? — і Том Льорімер положив свою тяжку руку на её плечи. Джессі на смерть налякала ся, обернула ся і перебігла по при Тома Льорімера, що дармо силував ся её задержати. Він змішав ся і не знав, що має робити, а Джессі утїкала — утїкала, як гонена — до місця, звідки бачила вже здалека блискучу і холодну водну площу, таку саму, як в послїдних часах нераз у своїх снах бачила.

3 жовтня 1903 р. о 3 год. попол. перегони для селян. В тих перегонах можуть брати участь коні селяньского хову на Буковині в віцї почавши від 3 літ.

— **Смерть від грому.** З Батятич, в каменецкім повіті, пишуть: Дня 4 с. м. при страшній зливі ударив грім в стодолу. В однїй хвили займили ся від неї два инші будинки мимо безнастанного дощу. Огнева сторожа трудила ся довший час, аби пожар спинити. Згоріли припаси збіжа і машина. Під стодолу скрило ся кільканайцяти осіб. З тих один названщем Павлюк приложив руки до стодоли саме в тій хвили, коли в неї ударив грім. Пораженний в обі руки, упав нещастний в страшних болях. Однако єсть надія, що удасть ся удержати его при житю.

— **Чума,** що перед двома місяцями появила ся в Чілї, починає лютувати з цїлою силою. Американьский консуль в Сентіяґо, п. Вільсон, доносить до Вашингтону, що та страшна пошесть розширила ся вже по цїлім краю і поглочує чимраз більше жертв. Найсильнїйше лютує ся она в надморских містах, наслїдком чого нї один корабель не сьміє зблизити ся до чілїйского побережа, нікого не впускають до краю, анї не випускають з него. Навіть почтова комунікация перервана там від 10 тижднїв, так, що чілїйска република зовсім відділена тепер від сьвіта.

— **Повінь в Вашківцях.** „Буковина" пише: Ізза хмаролому вилила нагло вода в потоках гірских і залляла саму середину місточка; цїла жидівска улиця (40 домів) стояла під водою; два доми завалили ся, а кілька єсть ушкоджених. Шкоди значні. Заряджено запомогову акцию. Президент краєвий кн. Гогенльоге виасиґнував 1.000 кор. як першу поміч для навіщених повению. Заряджено випорожненя домів, що найбільше загрожені.

— **Бурі і гради,** які навістили в послїдних часах Галичину, були не менше страшним гостем в Росиї, особливо в україньских ґуберніях, де, подібно як у нас, заподіяли велечезні шкоди. Про одну таку бурю доносить „Кієвлянін", що знищила до крихти три села в новозибківскім повітї: Брахлів, Мамишку і Апгель. Буря тревала лише пять мінут і за той час зрівняла з землею всї будинки та повиривала дерева. Двір властителя Брахлова представляє образ цїлковитого знищеня: високий дім зруйнований майже до фундаменту, дах, бальконы і причілки зірвані; вікна та двері повиривані і разом з меблями занесені на більшу або меншу віддаль; деякі предмети найдено о кілька верстов. Церква збурена до землї. В гаю не лишило ся нї одно дерево. В шпитали повно недужих. Богато людий вихор підрвав до гори і кинув об землю з такою силою, що погибли на місци. Ще траґічнїйші подробиці доносять „Курскія ґуб. вед." про спустошеня, заподіяні бурею на широкій полосї від північного заходу на полудневий всхід. Окрім домів та огородів страшна стихія знищила зовсїм збіже на полях, прибивши его до землї. В місточку Фатеж гураґан зірвав дах на 70 домах і частину обернув в руїну. Хотимский повіт навістив град і спустошив цїлу т. зв. росийску „Буковину". Цїлковито знищила туча: 360 огородових, обочевих та яринових десятин, а поверх 4.000 десятин поля зі збіжем. Шкоди виносять міліони. В київскій ґубернії гради перейшли кількома наворотами в червни та липни і навістили майже всї повіти в більшім або меншім степени.

— **Страшний хмаролом** навістив онагди місточко Ґрінсбурґ в Спол. Державах і охрестність, спричиняючи на 800 тисяч долярів шкоди. Дощ падав величезними струями, лило ся, мов з цебра, в наслїдок чого виступили з берегів всї річки і поточки, греблї і насипи ставу перервали ся і до двох годин цїла охрестність була затоплена водою. Катастрофа була так наглою і ненадїйною, що люди не мали навіть часу подумати про ратунок. Обчисляють, що около 100 осіб втратило житє в розбурханих филях, а в тім числї є кількадесять гостий, котрі приїхали були на прогульку до Овкфорд Парку коло Ґрінсбурґ. Доси витягнено з води 30 трупів.

ТЕЛЕГРАМИ.

Ішль 8 серпня. Ґр. Кін-Гедервари відїхав о 11 год. 35 в ночи назад до Пешту.

Будапешт 8 серпня. Budap. Corr. доносить, що ґр. Кін на вчерашній авдиенциї здав справу о політичнім положеню та представив становище кабінету супротив парляменту. Нинї має ся відбути в Будапештї рада міністрів, на котрій ґр. Кін подасть результати своєї подорожі до Ішль.

Рим 8 серпня. Папа Пій X приймав вчера перед полуднем і пополудни на авдиенциях 20 кардиналів, межи ними кардиналів Ґрушу і Пузину.

Рим 8 серпня. Базиліку сьв. Петра вже прибрано на торжество коронациї Папи. — Стан здоровля кард. Геррери поправив ся.

Константинополь 8 серпня. В політичних кругах єсть переконане, що межи комітетами македоньскими а вірменьскими єсть порозумінє, щоби використати критичне положенє в курдийских вілєтах і знївечити пляни Порти.

Київ 8 серпня. Страйкуючі робітники почали вибивати вікна і розганяти тих, що взяли ся до роботи. Над Днїпром зібрала ся товпа людий числом може 200 душ. Козаки, котрих робітники обкинули камінем, стрілили і 3 робітників убили, а 24 зранили; один офіцир і кілька вояків зранені камінем.

Софія 8 серпня. Правительство болгарске висказало своє здивованє з причини нових розрухів в Македонії і зазначує, що задержить повну неутральність. Після погляду правительства єсть то хиба лиш рух льокальний, а не загальний.

21.

Великий став лежав по однїй стороні парку. В лїтї було то пречудне місце. Берег довкола спускав ся лагідно до води, а галузи величезних деревних корон тихо порушали ся над гладкою як зеркало поверхнею ставу, що густо був зарослий водними рожами, шуваром і иншими водними ростинами. По більшій части був став мілкий, але в однім місци, над котрим стояла велика верба, був глубокий і небезпечний і вже неоден найшов там у филях свою смерть. Той бік ставу був тепер добре огороджений, так що дїтям з заведеня сиріт і перехожим не грозила ніяка небезпечність. Тому коли Том Льорімер, побоюючись нещастя, біг за утїкаючою женщиною, гадав з чувством безпечности про огородженє. Она не могла дійти аж до води, хоч бігла просто до берега. Пліт мусїв їй загородити дорогу. Там він легко єї дожене.

Ті гадки ворушили его мозок, але відтак коли вже стояв над ставом, задержав ся на хвильку як скаменїлий.

— Пліт перерваний!

Ті слова вирвались ему мимохіть і він пустив ся з подвійною скористию наперед. Деревляні лати плота лежали на земли і ніяка перегорода не ділила утїкаючу від води. Она вже почала збігати в долину з берега; було вже майже за пізно — а як знаменито она бігла! Том не міг єї дігнати; він був майже зараз за нею, а однако она зуміла вимкнути его рук. Але инша поміч була близько.

Она розпр стерла руки і з голосним криком щезла в темних, тихих филях ставу. Заки Том міг за нею вскочити, почув за собою мужеский голос і побачив, як вже якийсь мужчина сильним раменем поров воду і підпливав до потапаючої. Той незнакомий був очевидячки добрий пливак і вскорі досяг єї, вхопив бездушну стать і небавом опинив ся з нею на березї. Том стояв вже там і взяв з его рук напів утоплену та положив єї на мураві, а єї спаситель поміг вилїзти на стрімкий берег. В тій хвили пізнав він майже зі страхом Юрия Оствальда.

— Ви! — скрикнув він.

— Так, я! — відповів Оствальд, котрому, як видко було, цїлком не пошкодила студена купіль. — Я ішов берегом і бачив, як ви бігли за тою дївчиною. Але хто то є?

— Не знаю — відповів Том коротко, при клякаючи коло жінки і кладучи їй руку на серце. — Не маєте случайно при собі трохи коняку?

— Нї! Менї видавало ся, що найлїпше зроблю, коли вскочу у воду; ви були би може о мінуту за пізно прибігли. Занесемо єї хиба до найблизшого дому.

— До заведеня сиріт — так. Алїсия вже іде. — Том говорив до Оствальда трохи остро. — Менї здасть ся, що она скоро прийде до себе. Она була що найбільше пів мінути у водї.

Говорячи то, натирав їй руки і рамена, а Оствальд приступив, аби ему помогти. Тепер глянув перший раз на лице женщини.

— Боже! — скрикнув і подав ся крок назад. Том поглянув в гору і побачив, що він поблід як стїна. Очевидячки знав він то лице. Молодець не спитав ся о нїчо. Він причував якусь драму.

Алїсия, котру пані Пек прикликала, надбігла тепер на місце нещастя і скрикнула також зі страхом, коли побачила ті смертельно блїді, спокійні черти лица.

(Дальше буде).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Ц. к. управ. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

подає до відомости

що всї видані центральним Заведенем у Львові находячі ся в обігу

4½% касові асиґнациї

опроцентовані будуть

почавши від дня 1-го жовтня 1903

по 4% з 90-дневним виповідженем

а всї зістаючі в обігу

4% касові асиґнациї

опроцентовані будуть

почавши від дня 1-го вересня 1903

по 3½% з 60-дневним виповідженем

Львів, дня 24 червня 1903.

Дирекция.

Відділ товаровий

львівскої філії

БАНКУ ГАЛИЦКОГО

для торговлї і промислу у Львові.

Доставляє **добірного вугля камінного** з першорядних краєвих і горішно-шлезких копалень франко, до кождої зелїзничої стациї і приймає порученя в своїм бюрі у Львові

улиця Ягайлоньска ч. 3

а на вуголь краєвий також через своїх заступників пп.:

А. Качоровского в Ряшеві.
Вільгельма Арнольда в Станиславові.
Давида Тапенбавма в Переворску.

Лиш власного виробу

ШТУЧНИХ НАВОЗІВ

Першого Галиц. Товариства Акцийного для Хемічного промислу у Львові

УЛ. КОСТЮШКА Ч. 10.

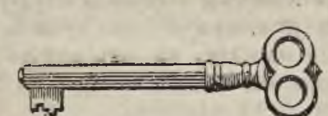
Цінники висилає ся на жадане відворотно.

МИЛО ШІХТА

„Олень“ **Знаки охоронні** **„Ключ“**

Найлїпше, найвидатнїйше, а тим самим найдешевше мило без всяких шкідних домішок.

Всюди до набутя.

Купуючих просить ся о звернене уваги на напис: „ШІХТ“, що єсть на кождій штуці мила, як також на один з наведених охоронних знаків.

Інсерати

(„оповіщеня приватні“) до „Газети Львівскої“, „Народної Часописи“ і всїх инших часописий приймає виключно лиш ново отворена „Агенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Агенция ся приймає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

Аптика в Королївцї

поручає

В. АЛЄРГАНДА

АЛЬПЕЙСКІ ГРУДНІ ЗІЛЯ.

Зіля ті, витворювані з найцїльнїйших ростин альпейских, перевисшають всї до тепер уживані зіля, грудні сиропи і тим подібні препарати своїми успіхами. Наслїдком того они просто неоцїнені при катаральних болїзнях легких і проводів віддихових, при кашлю, крипцї і всїх других подібних недугах. Спосіб ужитя: Гореть зіль тих запарює ся в шклянцї кипячої води і той відвар пє ся в лїтнім станї рано і вечером.

Цїна 50 сот.

На всякий десяток кос даю одну косу і камень безплатно, то єсть даром

Довгота з центиметрах	65	70	75	80	85	90	95	100
за одну штуку з каменем Кор.	2·10	2·20	2·30	2·40	2·50	2·60	2·65	2·70
на 5-клгр. посилку іде штук	16	15	14	13	13	13	12	12

Карпатскі срібно-сталеві коси мають тонке як папірок, легке як перо полотно, котре тне як бритва найтвердшу (псянку), то єсть гірску траву і збіже; що тільно попаде під неї, перетинає за одним замахом; на стопу тільно незначно зуживають ся і мозольну роботу хлїбороба на половину лекшу роблять. Приятна, легка робота на поли справляє радість всякому хлїборобови, тому всякий косить тільно карпатскими срібно-сталевими косами.

Серпи озубрені з англійскої сталї дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути в руках. Поручаю Вам, милі Сестри, хто замовить 20 штук серпів, дістане 2 даром.

Цїна за одну штуку 30 кр., то є 60 сот.

На всяке замовлене треба прислати 2 корон задатку, без задатку не висилаєсь нікому. На жадане цїнники даром оплачено, просить запамятати нашу адресу. З почтенем

Александер Копач,
Струтин нижний, п. п. Долина коло Стрия.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає Соболевский годинникар у Львові, площа Марийска (готель францускій).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).